

сърбскытъ и бошнашкытъ воеводи, влашкытъ князь (*) и други самоволници, съ исключение на Гръцытъ.

Далашахинъ като видѣ съединеніето на толкозъ войски, ерѣшу които не са надѣше да устон съ своята малочисленна войска проводи за помощъ до Султанъ Мурада въ Брусса, който и побърза да дойде единъ часъ по-напрѣдъ въ помощъ на своитѣ. Като минж Гелеспонтъ, той прѣвзе вторый пжтъ града Биге, когото Алмогабаритѣ бѣхж отнели, и съ туй той са уздрави за връщанье, еще и притѣкмяваше флота въ случай на нужда.

Между това съюзнытъ християнскы войски приближавахж Одринъ. Далашахинъ бѣше са на-здраво стрѣснжлъ отъ тѣхъ, и не отиде самъ на-срѣща имъ, но проводи Хаджи-Илбеки съ 10 тысеци войска на прегледъ а въ случай и на бой. Хаджи-Илбеки не са нае да удари непріятелиа дечне, еще и съсъ всичката си войска, която бѣше дваждъ по малко отъ съюзническата, но помисли да гы удари посрѣдъ ноцъ и то съ половината отъ войската си, а другата половина да стои готова за да може да са оттегли ако бы да не сполучи въ нападаньето си.

Самонадѣянната дружина на християнскытъ войски, безъ най-малка грыжа отъ малочисленната войска на противницытъ си, като бѣхж са напили, натаркаляли са бѣхж като бездушны трупове въ становицето си край Марица.

(*) Ний мыслимъ че не еж толкозъ вѣрны историцты отъ които са почерпаны горнытъ свѣдѣнія за споменуванытъ съюзничества както и за названьето по-долу Сжрб-сжиджгж. Защото въ послѣдовавшата на Марица битва не еж зели участие нито унгарскый краль, нито сърбскытъ и бошнашкытъ воеводи отъ Македонія, бывши подъ Сърбытъ въ врѣмето на Душана, но които въ врѣмето на Уроша отхвърлихж сърбското владычество и искахж да ся присѣдинѣжтъ пакъ на Вългарската Държава, и това е първото тѣхно съединение съ воеводытъ отъ Тракия, подчинены на българската край-дунавска държава, която напослѣдкъ са нарича и Влашка, защото е владѣяла и Влашко, и отъ туй е названьето на родопекытъ воеводи у Хамера размѣсено: т. е. нарича гы влашки и славенскы, които обаче не еж были освѣнъ българскы.